

rapport til efteråret. Så undrer jeg mig så meget desto mere!

Op når ikke det er af uvidenhed, så ligner det måske mest af alt populisme, at man så nu kommer og siger, at nu skal vi have denne sag drøftet – når vi alle sammen ved, at på nuværende tidspunkt har vi altså mest brug for at afvente en rapport og at få seriositeten med. Det var derfor, jeg sagde, at vi ikke på nuværende tidspunkt kan eller vil gå ind i en dybtgående drøftelse af det her. Vi har brug for at få udvalgsrapporten, og vi har brug for at få en større viden.

Jeg synes også, det kunne være interessant at få en bunke viden om, hvordan det ser ud andre steder end herhjemme, steder, hvor man har en del erfaringer med andre former for godkendelsesprocedurer, betaling m.v. Lad os få nogle af de ting frem! Så synes jeg til gengæld der er behov for at få en seriøs debat her.

Så min reaktion gik på, at jeg syntes, det var lidt for meget populisme at komme med det nu hej midt i det hele, når man gennem en temmelig lang periode har haft mulighed for i Retsudvalget at stille de spørgsmål og komme med disse tilkendegivelser, hvis man havde noget, man godt ville have suppleret undersøgelsen med.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal understrege, at det intet har med populisme at gøre – det er til den socialdemokratiske ordfører – og jeg forstår ikke, at man fortsætter i den dér dur med, at det skyldes uvidenhed eller, som jeg lige nævnte, populisme. Det har intet med sagen at gøre. Det handler ene og alene om, at når man ved, hvilke problemer der er for de forældre, der gerne vil adoptere børn, så er det noget, der efter Fremskridtspartiets opfattelse skal arbejdes meget hurtigt på. Normalt plejer man jo at nedsætte hurtigtarbejdende udvalg, men jeg må nok sige, at dette udvalg er kendetegnet ved det stik modsatte. Men man mener åbenbart ikke, at der er så meget, der skal gøres, eller så mange, der skal hjælpes her.

Vi er af den opfattelse, at det er på høje tid, at det nedsatte udvalg bliver effektivt – især fordi vi fra omgangskredsen kender de problemer, som de stakkels forældre, der ikke kan adoptere børn, står over for, og ikke mindst de stakkels børn, der gerne skulle adopteres, f.eks. fra udlandet.

Man kunne jo fint fra Socialdemokratiets side have sagt, at man ikke kan nå at fremsætte et

lovforslag i 1996, men at man er enig med Fremskridtspartiet i indholdet, og at man kan tilslutte sig forslaget, for under udvalgsbehandlingen skal man bare have 1996 ændret til f.eks. 1997 – det kan være før sommeren 1997, eller hvad man nu kan finde på fra Socialdemokratiets side – men der er ingen grund til at feje noget af bordet, hvis man i bund og grund er enig med Fremskridtspartiet, hvilket man åbenbart er med hensyn til dette forslag.

Det har nok endnu en gang noget med den berømte berøringsangst fra Socialdemokratiets side at gøre, og jeg appellerer bare til regeringen og Socialdemokratiet om at gøre den videre debat lidt mere saglig og at forholde sig til forslagens indhold. Det er det, det handler om.

Inge Dahl-Sørensen (V):

I Venstre er vi positive over for forslaget om at liberalisere adoptionslovgivningen. Vores nuværende regler er alt for bureaukratiske og rammer en gruppe mennesker hårdt, hvilket ikke er rimeligt.

I bemærkningerne til forslaget fremhæves debatten om L 200 vedrørende kunstig befrugtning som begrundelse for forslaget, og jeg er helt enig med Fremskridtspartiet i, at L 200 giver anledning til eftertanke.

Vi har i Danmark en lang række par, der gerne vil have et barn, men ikke kan få det. Derfor skal de enten gennemgå en række indgreb, som er særdeles ubehagelige, og som i øvrigt koster samfundet frygtelig mange penge. Mange har ikke engang mulighed for at gennemgå denne behandling, fordi de falder for et eller flere kriterier. Ofte er det aldersgrænsen, der er problemet, hvilket jo ikke er så sært, da de fleste har brugt mange år på at få et barn ad naturens vej.

På den anden side er der overalt i verden en masse børn, der savner forældre, og der er børn, der ofte bor under ringe forhold på børnehjem, og som vokser op uden den nødvendige kærlighed. Så når vi har mange par, der gerne vil have et barn, og mange børn, der alvorligt trænger til forældre, er det kun rimeligt og socialt rigtigt at slå disse behov sammen.

Desværre går det i dag på grund af en alt for restriktiv lovgivning rigtig dårligt med adoption: Som forældre må man ikke være for gammel, man må ikke have mere end to børn, og éns fysik skal bestemt høre til de bedre. For børnene gælder noget lignende, hvilket om muligt er endnu mere oprørende.